

A. E. ANDERSSON. - Lakiasiantolmisto. - Wiipuri.

W. PORTHANilla
59. Katariinankatu 59
**KULTA- ja HOPEATEOKSIA
UUSHOPEATOITA**
aselta ja hyvältä laatuja.

Tilauksia sekä korjauksia vastaanotetaan, jotka valmistetaan huolellisesti ja pian.

Kullataan ja hopeoitetaan.

RUOMI Kihlaajoiille RUOMI
Varastossa löytyy Brijanteilla ja kallisarvoisilla kivillä varustettuja Kulta- ja Hopeasormuksia y. m. y. m.

Hinnat huokeat.

W. PORTHAN.

P. J. Pesojella
Wiipurissa
Karjalan kadun varrella

Gywin lajitelu warasto kotimaan, Venäjän ja Siirtomaiden tavaroita, taffu ja wähtittä-n-myyntiä warten kohtuullisiin hintoihin.

P. J. Pesonen.

Hotelli Nö ja päivä.
Sotilassoittoa
lauantaina t. f. 22 p:nä
kello 8 alkain i. p.

Vtuomari J. V. FALCK
Wiipurissa, Pajakatu N:o 5,
Toimittaa lakiasioita
Töyväsen varolmmin ennen k. 10 a.

EMIL COLLAN
Filos. maisteri.
Lakiasian-toimisto
Thesefin talossa kauppi-torin kareilla.

Pieni ehdotus.

Harvoin johtuu parempiosien mieleen ne kärsimykset, ikävät päivät mitä monet kovanonnen lapset saavat kestää sairashuoneissa maassaan. Kun terveys puuttuu, työkyky katoaa eikä ole entisiä säästöjä millä lääkäreitä kotiin kutsua ja lääkkeitä kustantaa tai muutenkaan elämää ruveta, ei ole munta neuvos kuin monea sairashuoneeseen, odotamaan joko paranemista tai kuolemaa. Tuleepa tuollainen kohtalo useasti osaksi sellaisekin, jolla on kolikoita taskussa, mutta mat-

kalla ollessaan sattuu sairastu- maan. Sellaisia ovat merimiehet sekä monet muut maita mantee- reita kiertelevät henkilöt. Sairaus saapua. Koti on kaukana, olot ovat oudot ei ole tuttavia, ei ystä- väisiä, miika auttavan käden oju- täisivat. Silloin ei auta muu kuin turvautua siihen apuun mikä on tarjolla, mennä sairashuoneeseen, nielämään sen ikävää ilmaa. Ken on sairaana ollut, hän kyllä tietää, millä tuentuu päivästä pää- tään masta, vaikkapa ystävän, kenties äidin huolellinen silmä valvoo kaikkia tarpeita. Sairas huoneessa näkee ainoastaan hoi- tajan tai ehken jonkun kohtalo- kumppaninsa, ei kuule kuin va- lituksia ja jonkun hoitajan sa- naa, senkin silloin tällöin. Entäs sitten kuin on outo muukalainen, joka ei ymmärrä kieltä olonkaan. Hänelle se vasta aika ikäväksi käypi. Tuskin löytynee luon- neita niin lujaa, ettei moigestä masentuisi.

Maidän parempi osaisten vel- vollisuutemme olisi koettain tehdä jotain noitten onnettomain eduksi, keksittävä joitakin keinoja, minkä avulla voisivat saada päivänsä pikemmin kulumaan. mielessä virkeämpänä pysyään. — Ja helposti me voimmekin heille apua antaa, jos vaan vähänkin tahdomme. «Mitä?» kysyttäne kenties. «Pitäisikö meidän men-nä sairashuoneisiin heidän vuoteit- tansa vieressä aikamme viettä- mään. . . ei suinkaan, on meillä muutakin tekemistä, ovat ne o-

mat asimmekin hoidettavat, vastataan varmaan. Ei olekaan ai- konksemme että ruvettaisiin moisiin uhrauksiin, teemme vaan pien en ehdotuksen, joka mie- lestämme on hyvin helppo käy- tännöllisesti toteuttaa.

Jokainen kaupunkilainen tilaa ainsikin yhden sanomalehden, va- rakkaammast useampiakkin sekä ne, jotka osaavat vieraita kiel-ä ja haluavat seurata muunkin maail- man oloja, tilaavat ulkomaisiakin lehtiä. Kaikilla sanomalehden lu- kijoiilla, rikkaille sekä köyhilä- on se yhteinen taps, että kun o- vat lehtensä lukeeet, sen sisäl- lön tai ainakin osan siitä aivoi- hinsa ajaneet, viskaavat he seu- pois, huolimatta sen perästä mi- hin tuo lehti joutuu. Hän on siitä nähnyt, miten muualla ma- ailmassa eletään ja kun hän sen tietää, niin mitäpä hän enää ko- ko lehdeellä tekee. Mutta samalla aikaa voipi joku sairastuvissaan olla sairashuoneen sängyssä. Lää- käri on kieltänyt häntä liikke- masta, olo yhdessä paikassa on niin ikävää. Muistuu mieleen kodin olot, tahtoisi tietoa niistä, mutta niitäpä ei saa. Hänelle o- lisi tarpeen tuo sanomalehti, jon- ka tilaaja luettaaan jontavaksi jätti. Ei siitä häitää, josko se jo muutaman päivän vanha olisi, ikävän se poistaisi arvollen, kun saisi tietää, miten muualla elä- tään, ehkäpä toisi lehti tiedon muukalaisen kotoisilta kunnahilta.

Ehdotuksemme olisi, että sano- malehtien tilaajat käydyt lehtensä antaisivat sairashuoneisiin. Tä- llä teollaan, joka heille ei tuottaiti mitään kustannuksia, tekisivät he suuren palveluksen noille onnet- tomille. Sairashuoneitten puole- ta voitaisiin asettaa laatikoita, sa- manlaisia kuin postilaitoksen kir- jelaatitko, sopiville paikoille, joi- hin yleisö voisi lehtensä jättää. Laatitko tyhjennettäisiin joka päi- vä ja me olemme varmat että mitten sisältö tulisi antamaan pal- jon huvia sairashuoneitten asu- kaille, lyhentämään heidän pitkät päivänsä, ehkeppä suuressa mää- rässä auttaisi monta pikemmin terveksikin pääsemään, sillä tun- nettuhan on että ruumiilliseen ter- veytemme suuressa määrässä riip- puu sielunelämästämme.

**Kansallismieliset ääni-
valtaiset** kokoukset tänään klo 8 i. p. kansakoulun juhla-aiiin keskus-
telemaan ensi walmuissuowalla kol-
mesta astiasta. Kokouksessa m. m.
keskustellaan nuden ehdotuksen aetta-
mistesta hra E. Humalojan sijaan,
joka on ilmoittanut haluawansa luopua

ehdokkaifundestaan. Toivottavasti kan-
sallismieliset miehisä kokoukseen saa-
puvat.

**Suomalainen kansante-
atteri** otti eilen jäähyväiset Wiipuri-
n yleisöltä esittäen kolme hyödyttö-
mistä tanssia, jotka kilpailivat wies-
hättävyytensä. «Sorentosa» to-
sin ensi kertaa näyttellessä, oli vielä
epävarma, mutta tulee warmaan vielä
seuran kiitollisten leweitten kappaleen
joukkoon arwoitaaksi tanssi. «Kewään
oiffuja» on niin wiaton ja uhkun niin
raittista keweistä henteä, että se syl-
lyksen lyntään mielen kirstasta, ja
wanha tuttu «Saimaan rannalla» ei
wanhene millointakaan. Yleisö oli koto-
illan mitä kiitollisimmalla mielellä ja
käntentaputukset wllastuivat wllastu-
mistaan tannes ne lopussa myrsky-
siifit pölysiwät «hywä» ja «eläkös»
huutoihin puhkesawat.

Skittolinen on Wiipurin yleisö kan-
santeaterille siltä taideauitinnosta,
mitä se on tarjonnut, koinen siltä,
että suomalaisen taide on nuden lu-
paawan laitoksen sennyttämä, josta
jo nuorella iällä wol paljon toiwoo.
Onnea toimotamme nuorelle seuralle,
menestyä ja woimaa ohdattelsella
tiellä ja sen johtajille yhä mutta intoa,
yhä enemmän rohkeutta jatkamaan
työtä, jota ei enää saa keskeytyä.
Wielä joutun aikaa yhtä pöntewata
ja harrasta työtä, niin towin wastus
lakkaa! Wälitö kyllä tulee awusti,
kun seuran odottamaton ebistys tunne-
tylle tulee ja sen tähty tuljo, jollei
se tahdo yleisltä mtelipideitä ja laiffia
suomalaisen taiteen ystäwiä vastaan
asettaa Terve tuloa «Kansanteatteri»
tataffin Wiipurin, täällä olet sinä
woittanut paljon hartaita ystäwiä ja
lämpimiä syhämiä!

**Teollisuuden harjoitta-
jain klubi.** Muutamast tälläläitet
teollisuuden harjoittajat owat päättä-
neet keskuudessaan perustaa «Teollis-
uus klupin», jota wartin walitsiwat
alkuun paneowan toimikunnan ja tämän
toimeffijätettiin astian mittiminen,
yleisen kokouksen pitäminen, säännölle
wähäwiskufjen saaminen forfeimasta
paikasta. Joltinestn pohjarahasto on
sanottua tarkoituista warten jo koottu.

Eroa wirtastaan on a-
nottu poliitifikomisarius Kaarle Westher.
— **Apu-opettajaksi** lubeu-
fikon kirkonkylän kansakoulun on johto-
kunta walinnut opettajan Älljäärven
pitäjän Säämäntän kylän kansakoulusta,
neiti Mathilda Kuitun.

**Suomen rakennus-
mentin pastori J. A. Collan** on
Tallinnasta saapunut Lappeenran-
taan wirtaansa hoitamaan.
— **Söbryläiwa «Elias Vön-
rot»**, josta, kuten eilen ferroimme
Saiman höbryläis ofahyhtiöltä on
ostanut kauppanuwos S. Sankolleff,
tuottiin eilen tänne Mustilan lahwa-
lastasta. Waiwa wiettiin täälläläiseen
konopajaan, jossa se talwen kulussa

tulee korjattawaksi. — Jää oli ollut
jotenfatin lujaa Saiman kanawassa.
Juntalainen, sotamiehe-
noita Mooses Bernstein on asiano-
maliselta wirtastolta saanut käskyn tä-
män wuden kulussa pötkä matko-
hinjä maastamne.

**Wenäläinen wäestö Wi-
purissa** Now. Bremen taältä lä-
hetytysi kirjessä sanotaan m. m.
että Wiipurin wenäläinen herrasfääty
johon kuuluu oppinut asijamistö ja
kauppamiehiä, koettaa woimienia mu-
kaan työstennellä köyhimmän wäestön
hywästä, toimeenpanemalla näytäntöjä,
konfetteja y. m. noitten hywästä jota
muta täällä Wiipurissa eläwät
hywin epänoituississa suhteissa, wih-
mielisen kanjan keskuudessa, joka ei
ymmärrä wenäjää ja jonka suhde kait-
teen wenäläiseen on kaitin puolin wi-
hamielinen.

Niin se Now. W. meistä sanoo!
Luksi kansakoulu. Hirwenfä-
men kylämiehet Pyhtälällä owat wasta
pitämässään kyläkokouksessa päättäneet
perustaa kansakoulun, suomenkielisepe-
tustieleenä.

**Nuotfalaisen kirjalli-
suusseuran** kokouksen Helsingissä
ilmoitettiin, että tri Oelvi Kärfälmes
ja, joka oli walttu seuran astamiehe-
ffij, ilmoitti kirjeen kautta juostuwanfa
tähän toimeen. Afiamieheffij Lappeen-
rantaan wälitettiin luut. Wajander.

Nutta kirjallisuutta.
«Terweyhöyry-yhdistyksen lentoftri-
ja n:o 2» on ilmestynyt ja siifältää:
«Mitä woimme tehdä estääksemme
tarttuwien tautein lewenemistä», kirj.
Skour. Nelanber.

Luistinkeli on jo otwail-
lien kaupunkimme ympäristillä. Sa-
laffakahdella on jää siellä kuin kuwas-
tulinajin pinta, ainoastaan sinne tänne
on lunta wähän seifattunut. Siellä
filwassa nuoret pommittelewat, siellä
on wllastaa elämä.

Wikarista kirjoitetaan II
S:lle. Omasa keskuudessa on suo-
malaisilla täällä soitto- ja lauluferro-
ja sefä näytelmäseurafin. Wähäw-
tettujen jäätäntö mufaan toiwimat
raitiusseurat, suomalainen naisyhdisty-
sitys, ruowaswäen-yhdistys ja suoma-
lainen hywäntelewäisyysseura. Sotai-
nen lohdaltaan on toimeenpannut fi-
mistäwäiä ilwanwettoja. Suomalainen
hywäntelewäisyysseura on jo ollut 8
wuotta waltuttamassa. Suomesja eh-
kä kuullaan, muutamien wenäläisten
fanomalehtien purfauksin katjoen, su-
malaisilla täällä lohdeltawan epäluotta-
mufella. Wutita ei sinne päintään.
Wenäläisissä ferroissa kuuluwat ja-
wan sensureeramatta puhua ainoas-
taan muutamast etwofentetet henksitä.

Waidän ferroihin on saatu lupa,
kun waan aine, josta puhutaan, on
ilmoitettuna. Siwät siis ne, joitten
tädesfä on hallinto, meistä epäile.

Wime lauantaina taastin oli hy-
wäntelewäisyysseuran toimeenpanema,
täädä syffynä ensimmäinen huwi-ittama

**Senattori Jakob Wik-
tor Wafafjerna** on pyytänyt
eroa senattorin wirtastaan oikeusofas-
tosfa. Senattori Wafafjerna on syn-
tynyt w. 1819 ja tuli nimittettyfi
forseinman oikeusostome jäseneksi w.
1869.

Jänifäys upseereille.
Amoll. kirje määrää, että Suomen
sofawäen upseerien, jotka owat luut-

tätäläinen tunnettu etwä operafula-
ja herra Jrey oli hywäntahoitusti
nyt, niinkuin jo usein entin, tullut
huwitamaan suomalaista yleisöä tai-
teellansa. Kuulemassa ollut yleisö,
samalla kuin se säilyttää mielesfään
wailuttawia, waltawia säweleitä, on
lämpimästi tuntewa kiitollisuutta hän-
tä kohtaan. — Toisin wuoroin efiytty
suomalainen lauluseura. Miltymys
oli yleinen, mutta hywin mentiwätkin
laufut. Koko suomal. hywäntelewäi-
syyisseuran oloajan on tämä lauluseu-
ra ollut seuran huwien toimeenpanija-
na. Etwän johtajansa M. Butron
suuluttamana, moniwuotisen uutteran
työn kautta on se sefittynyt siile kan-
nalle, että kyllä taibolla esittelee lau-
lufappaleet, milloin se työtfeen ne ot-
taa. Wlime ilama toidisti, että laulu-
seura oli yleisön hywästä työstä tehnyt,
josta suuri ofa Wiktorin suomalaisia
on «ille» ja sen johtajalle kiitollinen.
Nun hywin tiettyä on, ettei laulus-
seura palkan ja kiitofien tähden suoma-
lisen seuran astata aja, ei juliffia ki-
toffia ole laujuttu; waan työpä se te-
fijänfä paras kiittäjä onfin.

Murbasta tuomittu. Wi-
purin hewioitus on tuominut wan-
gittun hywäfi Niomas Knuutlan, Wi-
purin pitäjän Kortanan kylästä, siitä,
kun hän, kuten ennen olomme kerto-
neet, wime elokun 31 päiwänä mur-
hafi waimonsa, ilman tapon aikomus-
ta, pidettäwäfi kaffi wuotta kufitus-
huoneessa. — Kirjallunnan oikeudessa
astian tutkiffaessa oli oikeus katjonut
teulle tulleen että skn waimo, mal-
nitun päiwän iltana riitaannuttuan
mieheensä kansa, oli mennyt laumaan,
ja kuin mies yritti sinne tulemaan,
pannut owen kiinni. Silloin oli mies
fiwastunut ja äffifilfaijundesfaan mu-
tana olewalla rewolwerilla ampunut
pienestä omesfa olewasta autosta si-
falle, jolloin luoti fattu fumaan wai-
mon poseken, josta haawasta hän fi-
ten luoli. Sanottu oikeus toimiffi
31:n tästä teostaan pidettäwäfi kah-
desfan wuotta wankudesfa. Hewioi-
tus on nyt katjonut lauluksen, suu-
resja waromattomudesfa» ammutfi
ja muuttanut tuomion niin, että K.
pidettäin ainoastaan kaffi wuotta wan-
fudesfa.

Warhaus. Hotelli Europan
luo ästen rafennettun laiwon pumppu-
laitofen palansfiratas on yöllä tois-
päiwää vastaan warastettu

**Senattori Jakob Wik-
tor Wafafjerna** on pyytänyt
eroa senattorin wirtastaan oikeusofas-
tosfa. Senattori Wafafjerna on syn-
tynyt w. 1819 ja tuli nimittettyfi
forseinman oikeusostome jäseneksi w.
1869.

Jänifäys upseereille.
Amoll. kirje määrää, että Suomen
sofawäen upseerien, jotka owat luut-

Sywä tuli.
(Wiip. Sanomille kirj. A. J.)
(Katt. wime n roon)

Gulkmutta ei waan löydeä. Jo-
ku ettää, että pääsi hakea kuffo,
m'edä se weneeseen ja soudella mii-
stä pallon johon poika katoi. Kyllä
kuffo kaulaa ihan warmaan siellä
p'atalla, mistä hukkaneen ruumis on.
Toiet taasen efiitwät, että pitää
weraata kiffalla. Tuolta jo tuolin
eräs aitta kuffoa kaimalofjoan. Suv-
detaan. «Tuo tänne kuffo!» W-
foja jo on eräs wenge täynnä ja
waatimat kuffoo.

— Minä tullen mufaan, wastaa
je kella kuffo on kaimalofja.

— Et pääsi! Ei tänne enemppä
jow.

— No en anna kuffoaloon.

— Wensföön siite kaitfa pois. Hän
faafin mennä, eihän oiaa sou-
tafaan.

— Kula sen janoa, etten soutaa
ofaa?

Alfaafin tawallinen ekkojenfin ju-
patta.

— Gäwetfää wähin, siinä riibes-
fanne, kuulin erään kylämme miehen,

joka juuri menee toisen miehen kansa-
ja, wenheesefnä kiffalla naraamaan
janowan afoille. Raitfan täpityt läh-
teä wenheestä.

«Mat asettumat ja molemmat
wenheet lähetwät hukkufutta etimään».
Kiffolle naraataan afheraan, alaf
kuffonsa kansansa soutelemat, waan
turhaan. Ei tartu kiffaan, eikä
kuffo kiffien laula, sen salwat afat
kolea. On efiitty jo toista tuntia,
waan yhä turhaan. Toiet tulewat
wäfsyneinä webestä, toiet taasen sin-
ne menewät. «Oleppas hiljail!»
— Kuulitkos! Kuffo lauloi! Mat
owat wenheensä ja kuffonsa kansa
tuolla saaren päässä ja huutawat
täpityä kuffua, että «täällä se on
ruumis!»

— Tuossa kuffo lauloi, ihan tuos-
ja paikassa.

— Epäs tuosfahan se lauloi. No
minä! Tuossa se waan oli. Kuffo
se weli toisen terran.

— Ahh! Etös se nyt ollut
tässä.

— Sinne röytäät suurin ofa uima
miehiä, kiffalla naraajat mufanaan.
«Tä kiffalewät yhä festenään, mi-
lä paikalla kuffo ensi lauloi. Taas-
fentn kiffa-wenheestä perämies
terfajee afoille ankarasti, waaitien
fiwommuustä käytätyymään. — Na-
rataan ja sufelletaan, niiltä paikoin,
mistä kuffo lauloi. Wannalta huu-
taa joku: «Diettesof heppuja, miten-
täs se finne on woinut mennä was-

ten wirtoa!» Jo älykwät naraajat-
fin, sefä uima miehet afian oikeaksi
ja tulkimat pois. Siitä efiettiin et-
sä, minne luulitn mirran hukkuneen
tulettaneen. Mat yffin jäiwät sinne
malktaa pitämään, kun ei heitä su-
lota, eikä kuffoa, jota nyt lauloi
tamaffista ista wirtään, atfojen kansja
kiffa . . .

Tuossa taafin syffsee wenheestään
weteen nuo kaffi pietarilafista her-
ran. He olimat jo olleet lähes tun-
nin webestä ja lepäiwät bettfien.
uuffalla woinilla aloitaufeen efiimie-
tä. Epä enään ollutkaan webestä
fetään toista, kun hukkuneen ifä ja
eräs kylämme läfityläinen. Hel-
fisen neljän festen sufletaan niiltä
paikoin, johon poika katoi, ofui lä-
fitylöläinen pojan löyämään. Suf-
lutunot nsefettiin wenheesjen ja jaa-
teltiin maalle. Tuolta tyndri, jo-
hon hukkunut afetettiin wafälleen
ja löyfiin rullamaan. Wäitä tuli
tyllä juun lautta sifästä waan elo-
ei poika saatu.

Kyläsfämme afui paljon Petari-
laiffa sefä werafio. Helkän oli
tofoontunut wanaale fjo joutfo. Si-
dän joutofjoan oli myös eräs nuori
tohtori, jota neuwotilla ja ife au-
tomalla, koetti ruumitfseen saada he-
tet, waan turhaan. Poika oli ollut
solmatta tuntuu webestä, ja bentä oli
terimnyt jo siellä ajassa tarkaan lä-
hetä. Tohtori fun wäff, kaffi toiet
urhiffi fanoi fuoltee ifälle, että pa-

raista on wiedä ruumi's pois, ei se
enään henkfin elwy.

«O hupia! Surulista nähdä miten ifä
äänätäään padeimant, ruusan juon-
teet kasmofja, tääri hurstin poik-
ja ja, ätti itlen wierasfä, läffä wä-
fi jouton jauttamansa rullaan taat-
fansa kansja koftin». Wäff hyl-
went rannalla, jufutellen ja kiffa-
tellen festenään, miffäfi poittaa ei en-
nen ylös saatu, waiffa efiiföitä oli
aitin paljon. Kula fanoi ifyffä min-
tiin, yffä ifä, toinen tää. Suutta-
wampaa oli je, mikä kylämme la-
lanties fanoi, että salmi on siellä
lohdaka, johon poika hukkui, hywin
kiffotko pohjulta ja pojan oli wirta
nuiten joutunut widen wälfen, niin
eittet jufeltaja finne kiffien tosta woi-
nut päästä. Käitää kuunnellefjansi
joutunut koftin minäfin, mielesfän
pojan wimeiset sanat: «Epäs tääl-
tä ifyää tulefaan».

Waan ifyää tuffi.

Wanha Liisa.

Hän oli wenge, ryppytaswainen
waimo. Ihmetet tarttoiwat häntä
kun ruttua, kulaan ei taitonut ke-
lää. «Sy, tuo itkes wanhja Liifa
taas!» kullu rouwain ylenä teel-
fäst äännefäwän kun Liifa owen
toifissa awaffi.

Ja inhoittawa hän olikin ulko-
muodoltaan. Kaswonsa olimat tub-
laharmat, postensa fywille kuopille
kuffa-uneet, fywällä päässä kiffutwat
wäffiet, laifumeet fiiminfä, nendä oli
pään siään p'muuneta. Kärefä oli
fi homiesjo, niin että tuffin jef-
wän fai. Kuolofin oli nuorilta
mennyt, ettei piestä «puhetta» enfi-
fään kuullut. W'uhnja oli rääfynen
ja kifanen. Eitä ifä hydyt' ollut,
jos joku oli ifä säälwäinen ollut
että eheän haameen antanut, siellä
lohta Liifa s'u wunpnyt oli ja ra-
hoilla winaa ostanut. Hän rket
nuorip'ora oli winalle niin ahnos,
että kaffit' saat'insa siheen uhrasf.
Kun fymenpan nujen puofista fai,
ei hän siellä leipää tai muuta fem-
miestä ostanut, waan paiti kaitteen
kiffi kuffiffä oli kaittunut, että wina-
pallon itti fai. Ja kuffin hanelleä
wirtaa oli, niin silloin joi että ka-
bulle keperyfi.

Katwofjän huw'in huwitus oli
aina silloin nerrata jupuruita,
saada häret wimmas umaan. Liifa
huuff ja heuffi silloin minkä woi
ja se oli mieleen pojille.

Käwelta pikin katus. Katuun nur-
talla seifoi Liifa seiwää wastaan, fä-
tien ympärillään olewat poika lau-
maa. Seifatuin fyyraan fuulemaan
hänen faarmansa. Siifäfi kuffin jef-
wän fäff, f'uoruffi hän pojille:
«Kyläffän teis äfin kaswja rois-
toja, oiteffa roifolette. . . f'itinne-

hän teistä tulee. . . samantafisa-
han ne owat ifännefin, kaffi me-
heit owat yhdenlafsa. . . Enhan
m'inkään oli ifä teidän pikatta-
wanamme, jos ewät miehet roifoja
oliffi. . . Olinhan ennen nuori ja
kuffit, olinhan minäfin onnellinen
. . . mutta tuo röphykä ruunun-
wouti se minut tälläifefsi faattof. . .
hänen fyyntä se on! . . .

Olin kuffult tarpeeffi. Wiffin edel-
teen käwelenään. Mieleeni muis-
tuuwt ne k'orionuffet, jotta oliin
kaffiäsa kuffult. . . Olinhan hän
mufä ollut nuorena koto kounotar,
kaupungin kuffa, muiffa fitten lan-
gennut, alenifuit fiweiffittmppyden
kuffimppa polluja matelemaan. . .
Ja nyt kuulfin hänen fyyttämän mie-
höä turuntansa wiojana. . .

Kuffinahan moni onneton, eifämän
teffä haaffifukottunut nainen tuon
fyyfföjen wislannes mieften nis-
teffe!

Lupa-Jussi.

Raitenlaista.

— **Sai tiedon liian myöhään.**
Heikonen: Tässä on w'iltmarffalaji.
Raitos lounasta.
Mikkonen: Epä leski kiittää. Muu-
toin olinfin uhofatnut koto astan.
Heikonen: Saateli joutoon! Miif-
et fanouut ifä minulle enemmin.

A. PALONEN

Maalari Wiipurissa

toimittaa Itä-Suomessa ammattilaiskoulun korista- ja muista töistä.

Nyy maalari-värejä, ikkunalaaseja, seinäverhoja, kattoreseotteja, kehyspuitteita y. m.

Ohon hän ei lise kuulu, asuwan henkilöön... Maistraatin puolesta: Oscar Clouberg.

Tulla ostamaan tulo! Sitäkö 4 ka... Sofia Zweybergin kaupassa.

Maistraatin puolesta: Oscar Clouberg. R. F. Wallbén.

Syvä ansio! 12% koron ansaitsee ra... Raha- ja saksan retri myydyään...

Maistraatin puolesta: Oscar Clouberg. R. F. Wallbén.

Sofia Zweybergin kaupassa.

Ruoppapöytä vanhan raatihuoneen... Raha- ja saksan retri myydyään...

Ryt tullut: Erittäin hyviä Lipeäkalvoja.

Raha- ja saksan retri myydyään... R. F. Wallbén.

Ryt tullut: Erittäin hyviä Lipeäkalvoja.

Suutokauppoja.

Wiinejä.

Tilastina 25 ja torstaina 27 p:nä... Suutokauppoja.

Wiinejä. Mabeiraa (Krohn Brot)... Georg Frankenhäuser.

Viran puolesta: Oscar Clouberg.

Sattumalta hyviä suorastaan maahan... Suutokauppoja.

Ryhtävänä.

Matrasseja.

Uusi tulo, kaksikamerainen... Ryhtävänä.

Matrasseja. Sattumalta hyviä suorastaan maahan...

Ruumisarkkujia.

Matrasseja.

Uusi tulo, kaksikamerainen... Ryhtävänä.

Matrasseja.

Ruumisarkkujia.

Matrasseja.

Ruumisarkkujia.

Matrasseja.

Ruumisarkkujia.

Matrasseja.

Ruumisarkkujia.

Matrasseja.

Ruumisarkkujia.

Matrasseja.

Ruumisarkkujia.

Matrasseja.

Ruumisarkkujia.

Matrasseja.

Ruumisarkkujia.

Matrasseja.

Ruumisarkkujia.

Matrasseja.

Helsingin Asfaltti Osake-yhtiö.

Teknillinen-johtaja ins. Rich. Hindström.

Naftalinista vapaata Asfalttihuopaa

neljää eri paksuutta, yksinomaan, Tampereen Kattohuopatehtaan... Asfaltinpano.

Asfaltinpano

huoneitten lattioille, koridoreihin, portaille, kellareihin, navettoihin, meijereihin, tehtaisiin...

Helsingin Asfaltti Osake-Yhtiö.

HUOM! Tilauksia vastaanottavat meidän asiamiehemme Wiipurissa Herrat PETERSSON & SUNDELIUS.

Starckjohann ja Kumpp. Rakennustarpeita, Rauta- Kattopeltiä, Tiliä, tulenkkestäviä, Cementtiä.

Väkirehua: Öljykaakkuja, Nisuliiviä Carl Lindvall.

Nyt tullut: Lamppeja. Uusi tulo, kaksikamerainen...

Nyt tullut: Raha-myyntiä, muhveja ja boas'ja, nuorilla varustettuja miesten hanskaita...

Ulkosen vakuutuslaitos. Genki-, palo-, meri-, tapaturma-, vakuutus-, matka- ja pään...

Erjotetaan tilattavaksi: Kristillinen kansanlehti, 'Gwanelinen Balsens', tieteja koti- ja ulkomailta.

QibaKauppa on avattu Buffika... R. Gämäläinen.

'SVEA' vastaan ottaa henkilö- ja omalsuusvakuutuksia huokeaan hintaan.

Palo-, Genki- ja vakuutusosake-yhtiö Skane, Pohjarahä 12.000.000 kruunua...

Söyrywene-kulut. Luulit luvuuden Arkipäivinä...

W. P. Rin. jäsenti huomautetaan ilmoituksesta...